ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Φεβρουαρίου 1987

σχετικά με περιφερειακό νόμο που προβλέπει έκτακτες παρεμβάσεις για τη θαλάσσια αλιεία στη Σικελία τον οποίο έχει θεσπίσει η ιταλική κυβέρνηση

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(87/419/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3796/81 του Συμβουλίου της 29ης Δεκεμβρίου 1981 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των προϊόντων αλιείας [1], όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, και ιδίως το άρθρο 28,

την οδηγία 83/515/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 4ης Οκτωβρίου 1983 σχετικά με ορισμένες δράσεις προσαρμογής της παραγωγής παραγωγικής ικανότητας στον τομέα της αλιείας [2], όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 85/590/ΕΟΚ [3], και ιδίως το άρθρο 12,

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο της συνθήκης (ΕΟΚ) να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους [4] και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας ότι:

I

Ιστορικό και Περιγραφή

Διαδικασία

Με επιστολή της μόνιμης αντιπροσωπείας της στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, στις 3 Ιουνίου 1983, η ιταλική κυβέρνηση κοινοποίησε στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ, ένα σχέδιο περιφερειακού νόμου της Σικελίας ο οποίος προβλέπει έκτακτες παρεμβάσεις για τη θαλάσσια αλιεία.

Το εν λόγω σχέδιο νόμου προέβλεπε επιχορήγηση ανά κόρο ολικής χωρητικότητας στους σικελούς αλιείς για το 1983.

Με επιστολές της μόνιμης αντιπροσωπείας της στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες στις 6 Απριλίου, 13 Ιουλίου και 6 Αυγούστου 1984 η ιταλική κυβέρνηση κοινοποίησε στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ, σχέδιο περιφερειακού νόμου της Σικελίας με τίτλο «Παρεμβάσεις στους τομείς της συνεργασίας, του εμπορίου, της βιοτεχνίας και της αλιείας». Μεταξύ των ενισχύσεων που προβλέπονται στο νομοσχέδιο αυτό αναφέρεται και η επέκταση των έκτακτων παρεμβάσεων για τη θαλάσσια αλιεία υπό μορφή ενίσχυσης ανά κόρο ολικής χωρητικότητας για το 1984.

Με επιστολές της 8ης Ιανουαρίου, της 30ής Απριλίου και της 2ας Αυγούστου 1985 η ιταλική κυβέρνηση κοινοποίησε στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ νέο σχέδιο νόμου που προβλέπει έκτακτες παρεμβάσεις στον τομέα της θαλάσσιας αλιείας. Το νέο νομοσχέδιο τροποποιεί τον παλαιό νόμο αντικαθιστώντας την ενίσχυση ανά κόρο ολικής χωρητικότητας με μια ενίσχυση για την προσωρινή παύση της δραστηριότητας των σκαφών, η οποία βασίζεται στο πνεύμα της οδηγίας 83/515/ΕΟΚ.

Ενίσχυση ανά κόρο ολικής χωρητικότητας (ΚΟΧ) στους σικελούς αλιείς

Πρόκειται για άμεση επιχορήγηση η οποία συνδέεται με την ολική χωρητικότητα του σκάφους. Η επιχορηγήση ανέρχεται με την ολική χωρητικότητα του σκάφους. Η επιχορηγήση ανέρχεται σε 400 000 λίρες Ιταλίας/κοχ για τα πλοία που υπερβαίνουν τους 70 κοχ σε 380 000 λίρες Ιταλίας/κοχ για τα πλοία μεταξύ 71 και 150 κοχ και σε 370 000 λίρες Ιταλίας/κοχ για τα πλοία που υπερβαίνουν τους 150 κοχ. Για να λάβει ολόκληρη την επιχορήγηση, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να έχει τουλάχιστον 26 ημέρες ή 156 ώρες αλιευτικής δραστηριότητας στη διάρκεια περιόδου δύο μηνών.

Στις περιπτώσεις που δεν εξασφαλίζεται ο αριθμός αυτός, η επιχορήγηση μειώνεται αναλογικά. Δεν επιβάλλεται κανένας όρος ως προς τη χρησιμοποίηση της ενίσχυσης. Ο προϋπολογισμός που προβλέπεται για την ενίσχυση αυτή για το 1983 είναι 25 δισεκατομμύρια λίρες Ιταλίας.

Η ιταλική κυβέρνηση δικαιολογεί τη χορήγηση της ενίσχυσης αυτής με τη σοβαρή κρίση που επικρατεί στον εν λόγω τομέα. Αναφέρει ότι, παρά την εφαρμογή διαρθρωτικών μέτρων στη Σικελία [5], απαιτούνται έκτακτες παρεμβάσεις ώστε να διατηρηθεί το επίπεδο απασχόλησης στον αλιευτικό κλάδο.

Επιπλέον, η απόρριψη της ενίσχυσης για τα καύσιμα με την απόφαση 83/246/ΕΟΚ της Επιτροπής [6], υποχρέωσε την κυβέρνηση αυτή να επινοήσει ένα άλλο τύπο ενίσχυσης ο οποίος ανταποκρίνεται άμεσα στις απαιτήσεις των αλιέων που αντιμετωπίζουν δυσκολίες.

Η αναχρηματοδότηση της ενίσχυσης αυτής για το 1984 προβλεπόταν με τους ίδιους όρους όπως και προηγουμένως.

---

(1) ΕΕ αριθ. L 379 της 31. 12. 1981, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 290 της 22. 10. 1983, σ. 15.
(3) ΕΕ αριθ. L 372 της 31. 12. 1985, σ. 49.
(4) ΕΕ αριθ. C 241 της 10. 9. 1983, σ. 4, ΕΕ αριθ. C 331 της 11. 12. 1984, σ. 2 και ΕΕ αριθ. C 315 της 6. 12. 1985, σ. 3.
(5) Νόμος αριθ. 5 της 13ης Μαρτίου 1975 και νόμος αριθ. 1 της 4ης Ιανουαρίου 1980.
(6) ΕΕ αριθ. L 137 της 26. 5. 1983, σ. 28.

Ενίσχυση για την προσωρινή παύση της δραστηριότητας των σκαφών

Το καθεστώς αυτό, το οποίο καθιερώνεται για τρία χρόνια προβλέπει τη χορήγηση ημερήσιας πριμοδότησης ακινητοποίησης, η οποία υπολογίζεται με βάση το 12 % της τιμής του σκάφους στην αγορά υπό τον όρο ότι τα σκάφη έχουν ελάχιστη αλιευτική δραστηριότητα 120 ημερών το χρόνο, και ότι το χρονικό διάστημα παύσης της δραστηριότητας είναι τουλάχιστον 45 ημέρες, συνεχόμενες ή μη, στις οποίες προστίθεται ένα χρονικό διάστημα παύσης για τεχνικούς λόγους 52 ημερών για το 1985, 82 ημερών για το 1986 και 115 ημερών από το 1987. Η τιμή των σκαφών υπολογίζεται με βάση την εκτίμηση του κόστους ενός νεότευκτου πλοίου, ανάλογα με τον τύπο του σκάφους, η οποία προσαρμόζεται βάσει των σχετικών συντελεστών απόσβεσης. Ο προϋπολογισμός που προβλέπεται για την ενίσχυση αυτή είναι 25 δισεκατομμύρια λίρες Ιταλίας το χρόνο, ποσό στο οποίο περιλαμβάνεται η πληρωμή ημερήσιας αποζημίωσης ύψους 25 000 λιρών Ιταλίας στα μέλη του πληρώματος για κάθε ημέρα παύσης της δραστηριότητας του σκάφους.

Η αιτιολογία της ιταλικής κυβέρνησης για το νέο αυτό μέτρο ήταν η ανάγκη συμμόρφωσης προς τις αντιρρήσεις της Επιτροπής όσον αφορά το ασυμβίβαστο του υπάρχοντος νόμου καθώς και η ανάγκη προσαρμογής των χρηματοδοτικών παρεμβάσεων στην περιφέρεια της Σικελίας ώστε να εναρμονιστούν με την κοινοτική νομοθεσία. Επιπλέον, η αλλαγή αυτή θα επέτρεπε στις ιταλικές αρχές να προσαρμόσουν τη χωρητικότητα του στόλου στις δυνατότητες αλίευσης ενόψει της εφαρμογής πολιτικής «βιολογικής ανάπαυσης».

Οι προαναφερόμενες ενισχύσεις υπάγονται, βάσει των διατάξεων του άρθρου 28 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3796/81 και του άρθρου 12 της οδηγίας 83/515/ΕΟΚ, στα άρθρα 92 έως 94 της συνθήκης.

Εξέταση από την Επιτροπή

Ενίσχυση ανά κόρο ολικής χωρητικότητας

Μετά από μια πρώτη εξέταση, η Επιτροπή έκρινε ότι η ενίσχυση ανά κοχ στους σικελούς αλιείς το 1983 αποτελεί ενίσχυση λειτουργίας χωρίς πραγματικό αντιστάθμισμα εκ μέρους των δικαιούχων και χωρίς διαρθρωτικές επιπτώσεις στην οικονομική τους κατάσταση. Η ενίσχυση αυτή είχε σημαντική άμεση συνέπεια τόσο στον ανταγωνισμό όσο και στις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών. Θεωρείται, επομένως, ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά. Η Επιτροπή αποφάσισε, κατά συνέπεια, να κινήσει ως προς την εν λόγω ενίσχυση ανά κοχ τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ και, με επιστολή της 2ας Αυγούστου 1983, κάλεσε την ιταλική κυβέρνηση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της.

Δεδομένου ότι η ιταλική κυβέρνηση προέβλεπε αναχρηματοδότηση της ενίσχυσης αυτής για το 1984 χωρίς τροποποίηση των όρων χορήγησής της, η Επιτροπή αποφάσισε να επεκτείνει όσον αφορά την αναχρηματοδότηση αυτή, τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης την οποία είχε ήδη κινήσει όσον αφορά την εν λόγω ενίσχυση για το 1983. Με επιστολή της 8ης Οκτωβρίου 1984, κάλεσε την ιταλική κυβέρνηση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της.

Ενίσχυση για την προσωρινή παύση δραστηριότητας των σκαφών

Μετά από μια πρώτη εξέταση, η Επιτροπή έκρινε ότι η ενίσχυση για την προσωρινή παύση της δραστηριότητας των σκαφών δεν μπορεί να υπαχθεί σε μια από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης. Πράγματι, οι όροι χορήγησης της ενίσχυσης αυτής είναι διαφορετικοί και λιγότερο αυστηροί από τους όρους που προβλέπονται στην κοινοτική οδηγία. Έτσι, ο υπολογισμός της πρόσθετης περιόδου παύσης δεν εξασφαλίζει καμία επιπλέον προσπάθεια σε σχέση με το μέσο όρο των ημερών παύσης των προηγούμενων ετών, δεδομένου ότι γίνεται με βάση αριθμό ημερών που καθορίζεται εφ' άπαξ για κάθε χρόνο. Επιπλέον, η αποδοχή της πραγματικής αξίας αντί της τιμής αγοράς ή της ασφαλιζόμενης αξίας του σκάφους σαν βάση για τον υπολογισμό της πριμοδότησης ακινητοποίησης, θα μπορούσε να επιτραπεί μόνο λόγω των ειδικών συνθηκών που επικρατούν στον τομέα της θαλάσσιας αλιείας στη Σικελία σε σχέση με την υπόλοιπη Κοινότητα. Εντούτοις, οι συντελεστές απόσβεσης που προτείνει η ιταλική κυβέρνηση δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα που διαπιστώθηκε στην αγορά σκαφών της Σικελίας και η χρησιμοποίησή τους προκαλεί τεχνητή αύξηση των πριμοδοτήσεων ακινητοποίησης. Έτσι, η χορήγηση της ενίσχυσης αυτής στη Σικελία θα γινόταν σε βάρος των άλλων κοινοτικών αλιέων, οι οποίοι τηρούν, κατά τη χορήγηση παρόμοιας ενίσχυσης, τις διατάξεις της οδηγίας 83/515/ΕΟΚ. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ όσον αφορά την ενίσχυση αυτή και με επιστολή της 20ής Σεπτεμβρίου 1985 κάλεσε την ιταλική κυβέρνηση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της.

Παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων

Πολλά κράτη μέλη διαβίβασαν τις παρατηρήσεις τους στην Επιτροπή, συμμεριζόμενα την άποψή της.

II

Παρατηρήσεις της ιταλικής κυβέρνησης

Ενίσχυση ανά κόρο ολικής χωρητικότητας

Η ιταλική κυβέρνηση δεν υπέβαλε παρατηρήσεις επί της ουσίας για την ενίσχυση αυτή. Με επιστολή της 25ης Ιανουαρίου 1985 σε απάντηση προς την προειδοποιητική επιστολή της Επιτροπής της 8ης Οκτωβρίου 1984, η ιταλική κυβέρνηση ανέφερε ότι το πρόβλημα της ενίσχυσης ανά κοχ θα ρυθμιστεί στα πλαίσια του νέου νομοσχεδίου σχετικά με την ενίσχυση για την προσωρινή παύση δραστηριότητας των σκαφών, το οποίο κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή στις αρχές Ιανουαρίου 1985.

Ενίσχυση για την προσωρινή παύση της δρασηριότητας των σκαφών

Στις απαντήσεις που έστειλε στις 20 Ιανουαρίου και στις 3 Απριλίου 1986, η ιταλική κυβέρνηση αναφέρθηκε πρώτα στην εξέλιξη των χρηματοδοτικών παρεμβάσεων στον τομέα της αλιείας στη Σικελία. Στη διάρκεια των ετών 1975 έως 1980, ο επιδιωκόμενος στόχος ήταν η ποιοτική αναβάθμιση του αλιευτικού στόλου και η βελτίωση των εξοπλισμών ώστε να εξασφαλισθεί μία ορθολογική εκμετάλλευση

των πόρων. Οι στόχοι αυτοί θα έπρεπε να πραγματοποιηθούν με τα μέτρα που προβλέπουν οι περιφερειακοί νόμοι αριθ. 5 της 13ης Μαρτίου 1975 και αριθ. 1 της 4ης Ιανουαρίου 1980. Στη διάρκεια των ετών 1980 έως 1984, η δύσκολη κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο στόλος της Σικελίας υποχρέωσε την κυβέρνηση, μέχρις ότου επιτευχθεί η ορθολογική οργάνωση της αλιείας χάρη στα αποτελέσματα των μέτρων που προέβλεπαν οι εν λόγω νόμοι, να προβεί σε έκτακτες παρεμβάσεις, όπως η ενίσχυση για τα καύσιμα (δεύτερο εξάμηνο 1980 έως 1982) και η ενίσχυση ανά κοχ (1983/84). Τέλος, από το 1985 οι περιφερειακές αρχές της Σικελίας είχαν την πρόθεση να επιλύσουν τα προβλήματα που προέκυψαν από την απαγόρευση των έκτακτων παρεμβάσεων εκ μέρους της Επιτροπής, εφαρμόζοντας ένα καθεστώς ενίσχυσης που βασίζεται στην οδηγία 83/515/ΕΟΚ λαμβάνοντας όμως υπόψη και τον ειδικό χαρακτήρα των κοινωνικοδιαρθρωτικών προβλημάτων της αλιείας στη Σικελία. Το μέτρο αυτό ανατρέπει την παλιά λογική για ενίσχυση της αλιευτικής προσπάθειας με την εφαρμογή παρεμβατικής πολιτικής και επιδιώκει, αντίθετα, να μειώσει την προσπάθεια αυτή ευνοώντας τη βιολογική ανάπαυση, και, κατά συνέπεια, την ανανέωση των αλιευτικών πόρων.

Σχετικά με το ίδιο το σχέδιο ενίσχυσης, η ιταλική κυβέρνηση ανέφερε ότι:

— ο υπολογισμός της περιόδου παύσης με βάση τον αριθμό των επιπλέον ημερών που προστίθενται στην παύση για τεχνικούς λόγους, η οποία καθορίζεται κατ' αποκοπή, προτιμήθηκε για να αντιμετωπιστούν οι μεγάλες δυσκολίες διαχείρισης και ελέγχου, και ιδίως η αδυναμία να διαπιστωθεί η πραγματική παύση στη διάρκεια των προηγούμενων ετών· κατά συνέπεια, από το 1987 οι ημέρες παύσης για τεχνικούς λόγους καθορίζονται κατ' αποκοπή σε 115, σύμφωνα με την οδηγία 83/515/ΕΟΚ, ενώ για τα έτη 1985/86 απαιτείται μικρότερος αριθμός, λόγω της διαφορετικής φύσης των κοινωνικοδιαρθρωτικών προβλημάτων της αλιείας στη Σικελία,

— η τιμή αγοράς των πλοίων καθορίστηκε με κατ' αποκοπή ποσοστά, επειδή η τιμή αγοράς ή η ασφαλισμένη αξία (που προβλέπονται σαν μόνες βάσεις υπολογισμού στην οδηγία) δεν θα αποτελούσαν επαρκή κίνητρα παύσης δραστηριότητας για τους αλιείς, λόγω της ηλικίας των περισσότερων σκαφών, του υψηλού ποσοστού πληθωρισμού, και της απουσίας ασφάλισης ή της υποεκτίμησής τους. Η μείωση των συντελεστών απόσβεσης που προτείνουν οι σικελικές αρχές αποτελεί κίνητρο για τους ενδιαφερόμενους ώστε να δεχτούν την παύση δραστηριότητας των σκαφών, στόχος που επιδιώκεται και από την Κοινότητα· εντούτοις, οι σικελικές αρχές είναι διατεθειμένες να τροποποιήσουν τους συντελεστές αυτούς από το 1987 για τα πλοία που δεν υπερβαίνουν τα 18 μέτρα, προκειμένου να καταλήξουν για τα παλαιότερα πλοία σε υπολειμματική αξία 45 % αντί 60 %.

III

Νομική εκτίμηση

Ενίσχυση ανά κόρο ολικής χωρητικότητας

Η ενίσχυση υπό μορφή επιχορηγήσεων ανά κοχ των σκαφών αποτελεί άμεση ταμειακή ενίσχυση προς τους δικαιούχους· έχει, συνεπώς, άμεσο αποτέλεσμα στο κόστος παραγωγής τους και τους παρέχει ορισμένο πλεονέκτημα σε σχέση με τους άλλους κοινοτικούς αλιείς. Η ενίσχυση αυτή δεν εξαρτάται από κανένα όρο εκ μέρους των δικαιούχων και δεν συνδέεται με κανένα σχέδιο αναδιάρθρωσης για την αντιμετώπιση των δυσκολιών στις οποίες οφείλεται η κατάστασή τους.

Παρόλο που το νέο νομοσχέδιο προβλέπει την καθιέρωση καθεστώτος ενίσχυσης για την προσωρινή παύση της δραστηριότητας των πλοίων και τροποποιεί έτσι την εν λόγω ενίσχυση, η τελευταία δεν παύει να έχει χαρακτήρα άμεσης ενίσχυσης που καταβάλλεται απ' ευθείας με συνέπειες για τον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.

Ενίσχυση για την προσωρινή παύση της δραστηριότητας των σκαφών

Τα άρθρα 3 και 4 της οδηγίας 83/515/ΕΟΚ προβλέπουν τη χορήγηση,υπό ορισμένους όρους, μιας ημερήσιας πριμοδότησης για την ακινητοποίηση των αλιευτικών σκαφών. Η πριμοδότηση χορηγείται για περιόδους παύσης τουλάχιστον 45 πρόσθετων ημερών σε σχέση με το μέσο όρο ημερών παύσης που σημειώθηκε ή υπολογίστηκε κατ' αποκοπή για κάθε είδος σκάφους κατά τα τρία ημερολογιακά έτη πριν από την πρώτη αίτηση για χορήγηση πριμοδότησης. Υπολογίζεται με βάση το 12 %, το πολύ, της τιμής αγοράς ή της ασφαλιζόμενης αξίας του σκάφους για μια μέση ετήσια αλιευτική δραστηριότητα 250 ημερών. Τα εν λόγω σκάφη πρέπει να έχουν μήκος μεταξύ ορθίων ίσο ή μεγαλύτερο από 18 μέτρα και να έχουν τεθεί σε λειτουργία μετά την 1η Ιανουαρίου 1958. Η εφαρμογή της οδηγίας είναι προαιρετική και τα κράτη μέλη στα οποία εφαρμόζεται υπό τους προβλεπόμενους όρους μπορούν να ζητήσουν από την Κοινότητα την επιστροφή του 50 % των επιλέξιμων δαπανών.

Σύμφωνα με το σχέδιο των κατευθυντήριων γραμμών για την εξέταση των κρατικών ενισχύσεων στον τομέα της αλιείας [1], οι εθνικές ενισχύσεις για την προσωρινή παύση της αλιευτικής δραστηριότητας που δεν υπάγονται στην οδηγία 83/515/ΕΟΚ, η οποία περιορίζει την παρέμβαση στα σκάφη με μήκος μεταξύ καθέτων ίσο ή μεγαλύτερο από 18 μέτρα, είναι σύμφωνες με την κοινή αγορά υπό την προϋπόθεση ότι οι όροι χορήγησης των ενισχύσεων αυτών είναι ανάλογοι ή τουλάχιστον εξ' ίσου αυστηροί με εκείνους που προβλέπονται στην εν λόγω οδηγία και ότι το ποσοστό της πριμοδότησης ακινητοποίησης υπολογίζεται σύμφωνα με τα κριτήρια που προβλέπονται στην ίδια οδηγία.

Η ενίσχυση για την προσωρινή παύση της δραστηριότητας των σκαφών στην περιφέρεια της Σικελίας, η οποία βασίζεται στο πνεύμα των διατάξεων της οδηγίας 83/515/ΕΟΚ, δεν μπορεί να θεωρηθεί σαν εφαρμογή της οδηγίας αυτής, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων που ρυθμίζουν τη χορήγησή της.Οι όροι χορήγησης της ενίσχυσης της Σικελίας είναι παρόμοιοι με τους όρους που προβλέπονται στην οδηγία 83/515/ΕΟΚ αλλά λιγότερο αυστηροί απ' αυτούς. Πράγματι, παρόλο που ο ελάχιστος αριθμός ημερών κανονικής παύσης που καθορίζεται εκ των προτέρων αυξάνεται κάθε χρόνο, ο αριθμός αυτός δεν φτάνει το ελάχιστο κατ' αποκοπή όριο των 115 ημερών που καθορίζεται στην εν λόγω οδηγία παρά μόνο στη διάρκεια του τρίτου έτους εφαρμογής.

[1] ΕΕ αριθ. C 268 της 19. 19. 1985, σ. 3.

Λόγω της ειδικής κατάστασης του στόλου της Σικελίας επειδή δεν είναι δυνατός ο πραγματικός έλεγχος της παύσης που παρατηρήθηκε κατά τα πρηγούμενα χρόνια ή ο υπολογισμός μιάς παύσης κατ' αποκοπή ανάλογα με το είδος του σκάφους, και λαμβάνοντας υπόψη την ολοένα μεγαλύτερη προσπάθεια που πρέπει να καταβάλουν οι σικελοί αλιείς κατά τα έτη αυτά για να εξασφαλίσουν την εν λόγω ενίσχυση, οι όροι που αφορούν τον αριθμό την ημερών παύσης θα μπορούσαν ενδεχομένως να γίνουν δεκτοί εάν ήταν επίσης δικαιολογημένοι και οι άλλοι όροι χορήγησης της πριμοδότησης.

Η χρησιμοποίηση της πραγματικής αξίας των σκαφών αντί της τιμής αγοράς ή της ασφαλιζόμενης αξίας για τον υπολογισμό της πριμοδότησης ακινητοποίησης θα μπορούσε να γίνει δεκτή εφόσον η χρησιμοποίηση αυτών των τελευταίων τιμών έχει σαν αποτέλεσμα τη χορήγηση πολύ χαμηλών πριμοδοτήσεων και, κατά συνέπεια, ο στόχος που επιδιώκεται με την εν λόγω ενίσχυση δεν πραγματοποιείται και εφόσον η χρησιμοποιούμενη τιμή ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα της αγοράς των σκαφών στη συγκεκριμένη χώρα.

Η τιμή αγοράς δεν αποτελεί κατάλληλο συντελεστή για τον υπολογισμό της πριμοδότησης ακινητοποίησης λόγω του υψηλού επιπέδου πληθωρισμού στην Ιταλία και της σύνθεσης του αλιευτικού στόλου της Σικελίας από πλευράς ηλικίας. Η πρακτική ασφάλισης των μικρών και μεσαίων σκαφών στην Ιταλία δεν επιτρέπει επίσης να χρησιμοποιηθεί η τιμή αυτή για τον υπολογισμό της πριμοδότησης.

Η τιμή που προτείνουν οι περιφερειακές αρχές της Σικελίας βασίζεται σε εκτίμηση του κόστους ανά κοχ για την κατασκευή ανάλογα με την κατηγορία των σκαφών (πέντε ομάδες που περιλαμβάνουν πλοία κάτων των 15 κοχ έως και άνω των 150 κοχ) για τις οποίες εφαρμόζονται συντελεστές απόσβεσης (τρεις ομάδες) με υπολειπόμενη αξία των πλοίων 60 % της αξίας τους σε καινουργή κατάσταση, την οποία έχουν σε ηλικία δέκα ετών.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαθέτει η Επιτροπή, το κόστος του νεότευκτου πλοίου ανά κοχ, το οποίο λαμβάνουν υπόψη τους οι αρχές της Σικελίας, αντιστοιχεί στην πραγματικότητα που διαπιστώνεται στην αγορά της Ιταλίας και πιο συγκεκριμένα στη Σικελία. Αντίθετα, οι συντελεστές απόσβεσης δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα που επικρατεί στην ιταλική αγορά. Η χρησιμοποίηση των συντελεστών απόσβεσης του εν λόγω καθεστώτος ενισχύσεων θα κατέληγε σε αύξηση των ημερήσιων πριμοδοτήσεων ακινητοποίησης σε επίπεδο που δεν δικαιολογείται από την οικονομική κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο τομέας της αλιείας στη Σικελία σε σχέση με την υπόλοιπη Κοινότητα. Ένα παράδειγμα υπολογισμού των πριμοδοτήσεων αυτών αποδεικνύει ότι, για τα πλοία άνω των 10 ετών, οι πριμοδοτήσεις αυτές, με τη χρησιμοποίηση των συντελεστών που προτείνει η Σικελία, θα ήταν κατά 14 % έως 166 % υψηλότερες, ανάλογα με το είδος και την ηλικία του σκάφους, σε σχέση με τις επιτρεπόμενες πριμοδοτήσεις.

Η εν λόγω ενίσχυση, παρόλο που έχει σαν βάση την οδηγία 83/515/ΕΟΚ, δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που προβλέπει η εν λόγω οδηγία ούτε στις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τον κλάδο αυτό στην πλαισίωση των εθνικών ενισχύσεων για τον τομέα της αλιείας. Από την άποψη αυτή, η εν λόγω ενίσχυση εμφανίζεται σαν ταμειακή ενίσχυση στους δικαιούχους με άμεση συνέπεια για τον ανταγωνισμό, κυρίως επειδή οι αλιείς των άλλων κρατών μελών, οι οποίοι προτρέπονται να διακόψουν προσωρινά τις αλιευτικές τους δραστηριότητες στα πλαίσια της οδηγίας 83/515/ΕΟΚ ή στα πλαίσια καθεστώτος συμπληρωματικής εθνικής ενίσχυσης, δεν έχουν τα ίδια πλεονεκτήματα με τους σικελούς αλιείς.

Η ενίσχυση της ανταγωνιστικής θέσης η οποία προκύπτει από τις ενισχύσεις που προβλέπονται στον περιφερειακό νόμο για τις έκτακτες παρεμβάσεις στη θαλάσσια αλιεία της Σικελίας έχει αρνητικές επιπτώσεις για την ανταγωνιστική θέση των παραγωγών των άλλων κρατών μελών. Πράγματι, οι ενδοκοινοτικές συναλλαγές αλιευτικών προϊόντων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση είναι σημαντικές και αντιπροσωπεύουν το 30 % περίπου του συνόλου των ποσοτήτων που φορτώνονται για ανθρώπινη κατανάλωση που πραγματοποιούνται σε όλη την Κοινότητα. Εξάλλου, η ιταλική αγορά αλιευτικών προϊόντων τροφοδοτείται κατά το ήμισυ περίπου με δικές της εκφορτώσεις, κατά 15 % με εκφορτώσεις από τα άλλα κράτη μέλη και κατά 35 % με εισαγωγές από τρίτες χώρες.

Τέλος, η Ιταλία εξάγει περίπου το 14 % της παραγωγής της από το οποίο 50 % προς τα άλλα κράτη μέλη (αριθμητικά στοιχεία 1984). Επιπλέον, η περιφέρεια της Σικελίας δεν είναι απομονωμένη σε σχέση με την αλιεία και έχει εμπορικούς δεσμούς όσον αφορά τα αλιευτικά προϊόντα με την υπόλοιπη Ιταλία καθώς και με τις ξένες χώρες.

IV

Δεδομένου ότι πρόκειται για μέτρα στήριξης που χρηματοδοτούνται από κρατικούς πόρους και ενισχύουν την ανταγωνιστική θέση των σικελών παραγωγών σε σχέση με τους παραγωγούς των άλλων κρατών μελών, η ενίσχυση ανά κόρο ολικής χωρητικότητας καθώς και η ενίσχυση για την προσωρινή παύση της δραστηριότητας των αλιευτικών σκαφών υπάγονται στο καθεστώς του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης, το οποίο θεωρεί ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά τις ενισχύσεις που πληρούν ορισμένα κριτήρια.

Οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης, οι οποίες είναι και οι μόνες που ενδιαφέρουν στην συγκεκριμένη περίπτωση, αφορούν τους στόχους που επιδιώκονται προς το συμφέρον της Κοινότητας και όχι μόνο προς το συμφέρον συγκεκριμένων τομέων μιας εθνικής οικονομίας. Οι παρεκκλίσεις αυτές πρέπει να ερμηνεύονται κατά την εξέταση κάθε προγράμματος περιφερειακής ή τομεακής ενίσχυσης ή κάθε συγκεκριμένης περίπτωσης εφαρμογής καθεστώτων γενικών ενισχύσεων. Επιτρέπονται μόνο στις περιπτώσεις που η Επιτροπή μπορεί να διαπιστώσει αν η ενίσχυση είναι αναγκαία για την πραγματοποίηση ενός από τους στόχους που προβλέπονται στις διατάξεις αυτές.

Το να επιτραπούν οι εν λόγω παρεκκλίσεις για ορισμένες ενισχύσεις που συνεπάγονται αντιστάθμισμα θα αποτελούσε πλήγμα για τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και θα οδηγούσε σε στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που δεν δικαιολογούνται από άποψη κοινοτικού συμφέροντος.

Η ύπαρξη τέτοιου αντισταθμίσματος δεν διαπιστώθηκε στη συγκεκριμένη περίπτωση και η ιταλική κυβέρνηση δεν μπόρεσε να δώσει, ούτε η Επιτροπή να βρεί δικαιολογία που να αποδεικνύει ότι η εν λόγω ενίσχυση πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την εφαρμογή μιας από τις παρεκκλίσεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 της συνθήκης.

Δεν πρόκειται για ενισχύσεις που αποσκοπούν στην προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων περιοχών και, κατά συνέπεια, το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) της συνθήκης, όσον αφορά την περιφερειακή πλευρά της ενίσχυσης, δεν εφαρμόζεται.

Οι ενισχύσεις αυτές δεν αποτελούν επίσης σημαντικά σχέδια κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ούτε μέτρα για την άρση διαταραχής της ιταλικής οικονομίας και κατά συνέπεια, το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης δεν εφαρμόζεται.

Όσον αφορά την παρέκκλιση υπέρ των ενισχύσεων για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων δραστηριοτήτων, οι εν λόγω ενισχύσεις, οι οποίες προορίζονται για τη μείωση ορισμένων δαπανών λειτουργίας, δεν μπορούν να οδηγήσουν σε οικονομική ανάπτυξη κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ). Επιπλέον, λόγω της σημασίας των ενδοκοινοτικών συναλλαγών αλιευτικών προϊόντων, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι οι όροι των συναλλαγών αυτών δεν θα αλλοιωθούν σε βαθμό αντίθετο προς το κοινό συμφέρον.

Η ενίσχυση στους ιδιοκτήτες των αλιευτικών σκαφών λαμβάνοντας υπόψη μόνο τον συνολικό αριθμό των κόρων ολικής χωρητικότητας των σκαφών αποτελεί, σαν ενίσχυση για μείωση του κόστους ορισμένων μέσων παραγωγής, ενίσχυση λειτουργίας χωρίς διαρκές αποτέλεσμα για την οικονομική κατάσταση των δικαιούχων. Η ενίσχυση υπό μορφή πληρωμής ημερήσιας πριμοδότησης ακινητοποίησης των σκαφών, σύμφωνα με τους όρους που θέτουν οι περιφερειακές αρχές της Σικελίας, πρέπει να θεωρηθεί επίσης σαν ενίσχυση για τη μείωση του κόστους ορισμένων μέσων παραγωγής και αποτελεί, ως εκ τούτου, ενίσχυση λειτουργίας χωρίς διαρκές αποτέλεσμα για την οικονομική κατάσταση των δικαιούχων.

Στην ανακοίνωσή της προς το Συμβούλιο στις 25 Μαΐου 1978, σχετικά με την πολιτική της όσον αφορά τις τομεακές ενισχύσεις [1], η Επιτροπή ανέφερε ότι οι προσωρινές ενισχύσεις για την αντιμετώπιση των κοινωνικών συνεπειών μιας οικονομικής κρίσης πρέπει να συνδέονται με στόχους αναδιάρθρωσης του σχετικού τομέα και να εξαρτώνται από τις προσπάθειες των δικαιούχων να διευκολύνουν την προσαρμογή τους. Επίσης, στις κατευθυντήριες γραμμές για την εξέταση των κρατικών ενισχύσεων στον τομέα της αλιείας, υπενθύμισε ότι οι ενισχύσεις για τη λειτουργία των επιχειρήσεων είναι καταρχήν ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, εκτός εάν συνδέονται άμεσα με ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης που θεωρείται ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά. Αυτό δεν συμβαίνει με τις εν λόγω ενισχύσεις.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι οι ενισχύσεις δεν ανταποκρίνονται στους όρους που απαιτούνται για την εφαρμογή μιας από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης.

Δεδομένου ότι οι παράνομες αυτές ενισχύσεις έχουν πιθανόν ήδη καταβληθεί, η απόφαση αυτή δεν προδικάζει τις ενέργειες στις οποίες θα προβεί η Επιτροπή, κατά περίπτωση, όσον αφορά την ανάκτηση των διατεθέντων ποσών, σύμφωνα με την επιστολή της προς τα κράτη μέλη της 3ης Νοεμβρίου 1983 για την ανάκτηση των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν παράνομα και ιδίως τις ενισχύσεις που πρόκειται να χορηγηθούν μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η ενίσχυση ανά κόρο ολικής χωρητικότητας καθώς και η ενίσχυση για την προσωρινή παύση της δραστηριότητας των αλιευτικών σκαφών, που προβλέπονται από τους περιφερειακούς νόμους της Σικελίας αριθ. 40 της 30ής Μαΐου 1983, αριθ. 95 της 16ης Νοεμβρίου 1984 και αριθ. 9 της 3ης Ιανουαρίου 1985 για έκτακτες παρεμβάσεις στον τομέα της θαλάσσιας αλιείας, που έχει θεσπίσει η ιταλική κυβέρνηση το 1983, 1984 και 1985, είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά με την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης. Οι ενισχύσεις πρέπει, κατά συνέπεια, να καταργηθούν και δεν μπορούν πλέον να χορηγούνται.

Άρθρο 2

Η Ιταλία ενημερώνει την Επιτροπή, σε προθεσμία ενός μηνός από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, για τα μέτρα που έχει λάβει προς συμμόρφωση μ' αυτή.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 11 Φεβρουαρίου 1987.

Για την Επιτροπή

António CARDOSO E CUNHA

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ αριθ. C 318 της 24. 11. 1983, σ. 3.